

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

optimi regis infatigatus & inuictus ad laborem animus. Sed tum primum renunciantem Gregorio XII. capto Iohanne XXIII. destituto Benedicto XIII. qui tamen in pertinacia durauit ad mortem, vnus & indubitatus pontifex creatus est Martinus V. Deinde examinata & condemnata est haeresis Bohemorum, conuictus & condemnatus Iohanne Hus, & deinde Hieronymo eius auditore. Qui autem aderant oratores eius gentis, publica interposita fide, redierunt in regnum non emendati. Quo tempore Henricus dux de Luneburgo arcem Rodeborg ecclesie Verdensis vnicam cepit, cum aduersaretur Henrico de Hoia comiti, ad eam ecclesiam tum electo, diuque tenuit occupatam.

CAPVT XXX.

Henricus idem dux Luneburgensis, iustitia tenax princeps, multa egit, vt vim & improbitatem latrocinantium excluderet, tam seuerè castigans improbitatem, vt de minimo quoque statueret exempla iustitiae. Praefectus in arce Tzelle, vir industrius, cum iret properanter in Luneburgum, aduenturo principi parare necessaria, ventus aquilonaris penetrabat tenuiter, vt solent militares, indutum. Vidit in via mantellum arantis de propinquo rustici, accipiensque promissit redditurum indubiè cum rediret. Quis non hoc permittat arcis praefecto, per omnem ditionem ditissimo? Agricola non assuetus reddi ab eius generis hominibus quod attigere, reclamabat: quod ille paruifaciens, iuit itinere suo properabundus. Post non multas horas sequutus dux, reperit stantem iuxta viam hominem, de sua veste querulantem: Et cum attentius loqueretur, audientiam postulans, dux stetit vt audiret. Ille verò: Quid est,

est, inquit, optime princeps, quoddam publicos insidiatores
viarum persequeris? ipse tuae arcis praefectus iam pra-
teriens, vestem mihi tulit pauperi nudulo, & ut vides
argenti sub brumam. Dux tacitus secum rem perpen-
dit: & de veste scrutinium faciens, reperit, ut dixi-
mus, reclamanti vestem sublatam. Cum autem rebus in
oppido expeditis regressum dux faceret, ad locum ab-
lata vestis perveniens, iussit adesse praefectum: Cur, in-
quit, pauperi reclamanti vestem abstulisti? tuo ministe-
rio persequor hostes publicos: & tu es, qui non minora
illis in meos patrasti. Multa parantem in sui purgatio-
nem dicere, ipse equi detracto capistro, alligatum in ar-
borem appendit iugulandum. Mira severitas iustitiae,
& zelus incredibilis in principe Saxonia: Vix fidem
apud externos habitura narratio. Hic non diu post prin-
ceps, relictis filiis Wilhelmus & Henrico, concessit in fa-
ta. Quo tempore Adolphus comes de Sconenborg, ac
multi praeterea milites ac militares, cum in praesidi-
um impuberum ducum de Sleswico euocati adessent,
collecti ex ducatu Luneburgensi, ex dioecesi Bremen-
si, ex Westphalia, numerum implevere octingento-
rum, magno animo ducentes in Iuliam: Fortunam
tentandam putauerunt, ut occupata de ducatu Sles-
wicensi, pro impuberibus recuperarent. Dani vero,
ductoribus freti, Magno Muncke, & N. Scarpen-
berg militibus, mille quingentorum equitum expedi-
torum turmam habuere. Vidit agmen suorum pra-
terire Iohannes Sleswicensis episcopus, & paterna be-
nedictione communiens, ait: Benedicat Deus noster in-
victum regis exercitum, qui potens est subycere domi-
no nostro omnem intra Albim & Rhenum provinciam.
Progressi, concurrere Holsatis, ad villam Eggebeke:

Ibi tum Adolphus comes ductor agminis Germanici: Ecce, inquit, veniunt qui nobis afferunt opimam praedam. Este viri, quisque sui memores: parta est nobis, si volitis, ex tot hostibus victoria: polliceor ego vobis praeemia hodiernae militiae splendida: Instructa quoque acie, insit signa concinere. Congressi, non dubia diu fecere rem victoriam cadere, capere, prosternere, quantum potuere Germani: perpepsi sunt Dani. Ibi captis pro numero capientium pluribus, equi, arma, viri, & omnia quae habuere victi, in praedam seponuntur vincentium. Hoc est agmen, quod omnem intra Albim & Rhenum provinciam subiugarat: necdum Eydoram transierat, & paucis vicelabentibus, in manus hostium peruenire pugnantes. Omnia Holsatorum oppida, arces ac turres implere captiui. Magnus Muncke omnibus ditior occubuit: Scarperberg decem millia in sui redemptione persoluit. Sed de oppido Flensburg, quod terra marique rebus gerendis opportunum videretur, magna cura, ut reciperent, peruiigilauere Holsati. Ericus Krummedick miles, aliquot satellitibus in societatem laboris deuocatis, noctu oppidum a mari ingressus, peruenit in conuentum fratrum, & inde reliquum oppidum facile sui iuris effecit: Regi tamen montem in secessum tenuerunt: & inde oppidum, cum a mari quoque naues ex Dania applicuissent, oppugnauere: sed ab his qui inerant Holsatis, fortiter defensum, permansit in potestate ducum iuniorum. Oppugnare iterum rex oppidum aggreditur. Domina mater ducum, euocatis fratribus suis de Brunsvico ducibus, illi restitit. Tum vero res non armis, sed tractatibus acta, illum exitum habuit, ut polliceretur rex montem cum oppido permittere Holsatis. In eam spem digressi sunt milites. Sed cum nihil fieret, ingressus dux Brunsvicensis, non ea tamen

qua
renu
fluxu
oppo
valid
& sat
dio, q
ret, ei

Q
satis
iniur
obscu
vna, c
medic
Marq
regen
sidia
ante f
ning s
ia, de
quasa
duar
spoli
consti
re, m
ciosis
mem
egres
nauis
duxe

quā prius manu, se in oppidum, quod adhuc Holsati
tenuere, collocavit, ad expugnandum montem. Sed tum
fluxus ita sanguinis ceperat inter milites grassari, ut
oppugnationem intermittere cogerebantur. Tum vero rex
validius iussit incumbere de monte, recepitque oppidum:
& sciens in quosdam ex ciuibus maiores, rotis & gla-
dio, quod perfidiam illis aduersus sacramenta imputa-
ret, enecauit.

CAPVT XXXI.

Quo tempore, cum vel diffiderent rebus Holsatia,
vel premijs magnis a rege inuitarentur, aut non
satis gratum in se suorum animum experirentur, aut
iniurijs affecti a domina duce, vel comite (res enim in
obscuris est) omnibus his causis, aut quibusdam earum
una, quidam ex Holsatorum primoribus, Ericus Krum-
medick, Otto Knop, Tymmo & Elerus Ronnow milites,
Marquardus & Nicolaus de Döwisch, & N. Seefstede, ad
regem transierunt. Rex inde arces, munitiones & pra-
sidia locis opportunis, quibus non erant, erexit, & qua-
ante fuerant, firmavit. Ad ostium Sleesmundae, Kon-
ningsborg, in Zwantze, & Wiltspange, properium Tre-
ia, de parte ducatus in insulam Iurgenborg rex copias
quasdam militum collocavit: Sed ponte facto, unius vel
duarum noctium praesidio, Holsati ad eos peruenerunt,
spoliisque onusti redierunt. Archiepiscopus Lundensis
constituerat in Sleswico officium metropolitani perage-
re, in quam rem omnem supellectilem pontificalem pre-
ciosis iunctis vestibus, naui imposita, iussit petere locum
memoratum: Sed quidam Holsatie partium, nauibus
egressi de Kilone, excubabant ad praedam: dictamque
naui aggressi ceperunt, inque portum Kilonensem per-
duxerunt. Aurum & argentum inesse putabatur non

Bbb 5

parui